Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen)

den 2 juli 2025 *

”Personalmål – Tjänstemän – Avgångspension – 2004 års och 2014 års reform av tjänsteföreskrifterna – Övergångsåtgärder avseende vissa förfaranden för beräkning av pensionsrättigheter – Artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna – Kontraktsanställda som blivit tjänstemän – Pension efter antal tjänsteår – Pensionsålder – Lagens tillämpningsområde – Likabehandling”

I mål T-131/24,

CR, företrädd av advokaten S. Orlandi,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Baeckelmans, M. Brauhoff och G. Niddam, i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Europaparlamentet, företrätt av S. Bukšek Tomac och Mão Cheia Carreira, i egenskap av ombud,

och av

Europeiska unionens råd, företrätt av M. Bauer, J. Rurarz och X. Chamodraka, i egenskap av ombud,

intervenienter,

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Svenningsen och domarna C. Mac Eochaidh (referent) och J. Laitenberger,

justitiesekreterare: handläggaren L. Ramette,

* Rättegångsspråk: franska.

efter den skriftliga delen av förfarandet,

och efter förhandlingen den 14 januari 2025,

följande

Dom

1 Genom talan grundad på artikel 270 FEUF har sökanden CR ansökt om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 4 maj 2023 om fastställelse av hennes rättigheter avseende avgångspension (nedan kallat det angripna beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 Före den 1 maj 2004 föreskrevs i artikel 77 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) bland annat att varje tjänsteman som vid 60 års ålder hade fullgjort minst tio år i tjänst hade rätt till avgångspension, att pensionen motsvarade 2 procent av den senaste grundlönen i den senaste lönegrad i vilken en tjänsteman hade varit placerad under minst ett år (nedan kallad den senaste grundlönen) för varje tjänsteår och att det högsta beloppet för denna avgångspension var 70 procent av den senaste grundlönen. Dessutom hänvisades det i artikel 39 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (nedan kallad anställningsvillkoren för övriga anställda) till artikel 77 i tjänsteföreskrifterna i fråga om rättigheterna avseende avgångspension för tillfälligt anställda.

3 Från och med den 1 maj 2004 ändrades tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004 (EUT L 124, 2004, s. 1) (nedan kallad 2004 års reform).

4 Inom ramen för 2004 års reform ändrade unionslagstiftaren artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, bland annat genom att höja pensionsåldern till 63 år och genom att fastställa pensionen till 1,9 procent av den senaste grundlönen för varje tjänsteår. Gränsen vid 70 procent av den senaste grundlönen bibehölls. Denna reform gällde även för tillfälligt anställda samt för en ny kategori av anställda, nämligen kontraktsanställda (artiklarna 39 och 109 i anställningsvillkoren för övriga anställda).

5 Från och med den 1 januari 2014 ändrades tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013 (EUT L 287, 2013, s. 15) (nedan kallad 2014 års reform).

6 Inom ramen för 2014 års reform ändrade unionslagstiftaren ännu en gång artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, bland annat genom att höja pensionsåldern till 66 år och genom att fastställa pensionen till 1,8 procent per tjänsteår. Gränsen vid 70 procent av den senaste grundlönen bibehölls. Denna reform var även tillämplig på tillfälligt anställda samt på kontraktsanställda (artiklarna 39 och 109 i anställningsvillkoren för övriga anställda).

7 Enligt unionslagstiftaren hade dessa ändringar, vilka infördes genom 2004 års och 2014 års reform blivit nödvändiga för att säkerställa den försäkringstekniska balansen i pensionssystemet för unionens institutioner (nedan kallat pensionssystemet) på kort och lång sikt mot bakgrund av

den demografiska utvecklingen och befolkningens förändrade åldersfördelning som innebär att pensionssystemet får en ständigt tyngre börda att bära (skälen 28 och 29 i förordning nr 723/2004 och skälen 14 och 15 i förordning nr 1023/2013).

8 Tribunalen framhåller också att 2004 års reform visserligen på ett allmänt sätt var avsedd att bibehålla budgetdisciplinen (skäl 10 i förordning nr 723/2004), men att 2014 års reform sammanföll med den särskilt svåra sociala och ekonomiska situation som följde på den värsta finanskrisen någonsin, vilken bland annat krävde att alla offentliga förvaltningar konsoliderade de offentliga finanserna på kort, medellång och lång sikt (skälen 11–13 i förordning nr 1023/2013).

9 Med avvikelse från bestämmelserna i artikel 77 i tjänsteföreskrifterna och artiklarna 39 och 109 i anställningsvillkoren för övriga anställda, innehåller bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna samt bilagan till anställningsvillkoren för övriga anställda dessutom övergångsåtgärder till förmån för de tjänstemän och övriga anställda som redan var i tjänst före ikraftträdandet av 2004 års eller 2014 års reform.

10 Unionslagstiftaren antog dessa övergångsbestämmelser för att möjliggöra ett successivt införande av nya regler och åtgärder utan att skada de rättigheter som de anställda som redan var i tjänst hade förvärvat och de berättigade förväntningarna hos dem (skälen 29 och 37 i förordning nr 723/2004 samt skälen 14 och 29 i förordning nr 1023/2013).

11 Först och främst anges i artikel 21 första stycket i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna att en tjänsteman som trädde i tjänst före den 1 maj 2004 får 2 procent, och inte 1,8 procent, av sin senaste grundlön för varje pensionsgrundande tjänsteår. Även om den nuvarande lydelsen härrör från 2014 års reform har denna bestämmelse sitt ursprung i 2004 års reform (bilaga I, punkt 102 till förordning nr 723/2004).

12 I artikel 21 andra stycket i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs att en tjänsteman som trädde i tjänst mellan den 1 maj 2004 och den 31 december 2013 ska erhålla 1,9 procent, och inte 1,8 procent, av sin senaste grundlön för varje pensionsgrundande tjänsteår. Denna bestämmelse tillades vid 2014 års reform (artikel 1.73 f i förordning nr 1023/2013).

13 Enligt artikel 22.1 andra till fjärde stycket i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna är inte pensionsåldern för en tjänsteman som trädde i tjänst före den 1 januari 2014 fastställd till 66 år utan varierar från 60 till 65 år beroende på tjänstemannens ålder den 1 maj 2014. Dessa bestämmelser lades till vid 2014 års reform (artikel 1.73 g i förordning nr 1023/2013).

14 Vidare har unionslagstiftaren angett att bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna på motsvarande sätt ska tillämpas på övriga anställda som varit anställda den 30 april 2004 och att artiklarna 21 och 22, utom punkt 4, i nämnda bilaga ska tillämpas på motsvarande sätt på övriga anställda som var anställda den 31 december 2013 (artikel 1.1 första och andra meningen i bilagan till anställningsvillkoren för övriga anställda).

15 Slutligen föreskrivs i artikel 28.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna att tillfälligt anställda som var anställda den 1 maj 2004 och som utnämnts till tjänstemän efter detta datum men före den 1 januari 2014 vid pensioneringen ska ha rätt till en försäkringsteknisk justering av de pensionsrättigheter de har förvärvat som tillfälligt anställda, med beaktande av ändringen av deras pensionsberättigande ålder enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna. Trots att den nuvarande lydelsen är den som föreligger efter 2014 års reform har också denna bestämmelse sitt ursprung i 2004 års reform (bilaga I, punkt 102 till förordning nr 723/2004).

16 Likaså föreskrivs i artikel 28.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna att tillfälligt anställda, kontraktsanställda och kontraktsanställda för övriga uppgifter som var anställda genom avtal den 1 januari 2014 och som senare utnämns till tjänstemän ska, om de är 35 år eller äldre den 1 maj 2014, vid pensioneringen ha rätt till en försäkringsteknisk justering av de pensionsrättigheter de har förvärvat som tillfälligt anställda eller kontraktsanställda med beaktande av ändringen av deras pensionsberättigande ålder enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna. Dessa bestämmelser tillades vid 2014 års reform (artikel 1.73 j i förordning nr 1023/2013).

17 De försäkringstekniska justeringar som det är fråga om i punkterna 15 och 16 ovan är beräknade i enlighet med de koefficienter som fastställdes genom förvaltningschefskollegiets beslut nr 268/15 av den 25 februari 2016 om försäkringsteknisk justering av förvärvade pensionsrättigheter som tillfälligt anställd eller kontraktsanställd (artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna).

Bakgrunden till tvisten

18 Den 16 juni 2012 tillträdde CR sin tjänst vid kommissionen i egenskap av kontraktsanställd.

19 Den 16 augusti 2015 utnämndes CR till tjänsteman.

20 Den 4 maj 2023 fattade kommissionens byrå ”för löneadministration och individuella ersättningar” (PMO) det angripna beslutet. PMO förklarade för CR att hon hade rätt till avgångspension från den 1 juli 2023, vid 66 års ålder. PMO förklarade också för henne att hon hade rätt till pension med 1,9 procent per tjänsteår i aktiv tjänst som kontraktsanställd (från den 16 juni 2012 till den 15 augusti 2015) och med 1,8 procent per tjänsteår i aktiv tjänst som tjänsteman (från den 16 augusti 2015 till den 30 juni 2023).

21 Den 11 maj 2023 ansökte CR om att PMO skulle ompröva det angripna beslutet på så sätt att hennes pensionsålder skulle fastställas till 63 år och att hon skulle få tillgodoräkna sig 1,9 procent per tjänsteår för hela sin karriärbana, varvid hon stödde sig på dom av den 15 december 2022, Picard/kommissionen (C-366/21 P, EU:C:2022:984), och den omständigheten att hon utan avbrott hade varit ansluten till och bidragit till pensionssystemet. Eftersom hon hade stannat kvar i tjänsten till 66 års ålder och ansåg att hennes pensionsålder borde ha fastställts till 63 år ansökte hon dessutom om en kompletterande uppräkning på 2,5 procent av sin senaste grundlön för varje år som hon stannat kvar i tjänst efter att ha fyllt 63 år.

22 Den 15 maj 2023 förklarade PMO för sökanden att hon vid skiljaktig mening om det angripna beslutet kunde överklaga detta.

23 Den 1 juli 2023 gick CR i pension.

24 Den 25 juli 2023 överklagade CR det angripna beslutet.

25 Den 30 november 2023 avslog tillsättningsmyndigheten detta överklagande.

Parternas yrkanden

26 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, samt

– förplikta sökanden att bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.

28 Europaparlamentet har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

29 Europeiska unionens råd har yrkat att tribunalen ska ogilla talan.

Prövning i sak

30 Till stöd för sin talan har sökanden anfört två grunder.

Den första grunden: åsidosättande av tillämpningsområdet för lagen

31 Sökanden har gjort gällande att PMO har gjort en felaktig rättstillämpning genom att finna att artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna var tillämpliga på henne. Med beaktande av dom av den 15 december 2022, Picard/kommissionen (C-366/21 P, EU:C:2022:984), och dom av den 14 december 2018, Torné/kommissionen (T-128/17, EU:T:2018:969), borde artiklarna 21 och 22 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna tillämpas i stället för artikel 28 i samma bilaga på en sådan situation som den i vilken sökanden befinner sig. Artiklarna 21, 22 och 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, jämförda med dessa båda domar, ska nämligen medföra att tillämpningsområdet för artikel 28 begränsas till att endast omfatta tillfälligt anställda eller kontraktsanställda som utnämnts till tjänstemän efter den 1 maj 2004 eller efter den 1 januari 2014, vilka hade haft ett avbrott i sin anslutning till pensionssystemet. Sökanden anser att hon inte kan omfattas av artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, eftersom hon under hela tiden hade varit ansluten till pensionssystemet. Endast artiklarna 21 och 22 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna är tillämpliga på hennes situation.

32 Kommission har med stöd av parlamentet och rådet bestritt denna argumentation.

33 Tribunalen framhåller att det procenttal för pensionen per tjänsteår som fastställts av PMO för sökandens tid i aktiv tjänst som kontraktsanställd, nämligen 1,9 procent, i förevarande fall inte följer av en tillämpning av artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna utan av tillämpning av artikel 21 andra stycket i denna bilaga jämförd med artikel 1.1 andra meningen i bilagan till anställningsvillkoren för övriga anställda.

34 Däremot tillämpade PMO bestämmelserna i artikel 28.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, där det hänvisas till artikel 77 i dessa med avseende på sökandens pensionsålder, nämligen 66 år, och procenttalet per tjänsteår är då den som gäller hennes tid i aktiv tjänst som tjänsteman, nämligen 1,8 procent. För övrigt omfattas sökanden av en försäkringsteknisk justering av de pensionsrättigheter som hon förvärvat som kontraktsanställd. PMO har nämligen i enlighet med beslut nr 268/15 (se punkt 17 ovan) tillämpat en koefficient på 1,152 på dessa pensionsrättigheter. Tillämpningen av denna koefficient har medfört en ökning med 0,914 procentenheter av den faktor som låg till grund för fastställelsen av sökandens pensionsrättigheter. Denna ökning motsvarar därmed en förlängning på sex månader av den arbetsperiod som sökanden faktiskt har fullgjort i sin egenskap av kontraktsanställd.

35 Tribunalen påpekar att det endast är de delar av det angripna beslutet som sammanfattas ovan i punkt 34 som sökanden har kritiserat. Hon har nämligen anfört att artiklarna 21 och 22.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna ska reglera hela hennes karriärbana vid unionen, inbegripet hennes tid i aktiv tjänst som tjänsteman, och att hon hade rätt att gå i pension vid 63 års ålder. Enligt henne handlade sålunda PMO fel när den med avvikelse från artikel 77 i tjänsteföreskrifterna tillämpade artikel 28 i bilaga XIII till dessa på hennes situation och dessutom underlät att tillämpa bestämmelserna i artikel 22.1 i samma bilaga på henne.

36 Tribunalen konstaterar härvid att sökanden uppfyller de villkor som fastställs genom artikel 28.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna. Hon var nämligen kontraktsanställd från den 16 juni 2012 till den 15 augusti 2015, utnämndes till tjänsteman den 16 augusti 2015 och var över 35 år gammal den 1 maj 2014.

37 Trots att sökanden uppfyller villkoren hävdar hon likväl att artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna inte är tillämplig på henne, eftersom hon under hela tiden hade varit ansluten till pensionssystemet. Enligt sökanden är nämligen artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna tillämplig endast på tillfälligt anställda eller kontraktsanställda som uppfyller de villkor som fastställs i denna artikel och som dessutom har haft ett avbrott i sin anslutning till pensionssystemet innan de utnämndes till tjänstemän.

38 Det argumentet kan dock inte godtas, eftersom det sistnämnda villkoret – ett avbrott i anslutningen till pensionssystemet – inte framgår av den tydliga lydelsen av artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna. Om detta resonemang från sökandens sida skulle bifallas skulle detta därmed inskränka räckvidden av artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna genom införande av ett villkor som inte föreskrivits av unionslagstiftaren.

39 Enligt domstolens fasta rättspraxis kan domstolen, när innebörden av en unionsbestämmelse otvetydigt framgår av själva lydelsen av bestämmelsen, inte avvika från denna lydelse (se dom av den 19 oktober 2023, Sad Trasporto Locale, C-186/22, EU:C:2023:795, punkt 22 och där angiven rättspraxis, och dom av den 29 juli 2024, HDI Global och MS Amlin Insurance, C-771/22 och C-45/23, EU:C:2024:644, punkt 56 och där angiven rättspraxis).

40 En ståndpunkt som innebär att tillämpningen av en bestämmelse i tjänsteföreskrifterna är underkastad ett annat villkor än det som anges i bestämmelsen utgör sålunda en tolkning av denna bestämmelse *contra legem*, varför denna tolkning inte kan godtas (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 17 december 2020, De Masi och Varoufakis/Europeiska centralbanken (ECB), C-342/19 P, EU:C:2020:1035, punkt 36, och dom av den 8 november 2023, OA/parlamentet, T-39/22, ej publicerad, EU:T:2023:709, punkt 69).

41 Denna slutsats får desto större tyngd eftersom unionsdomstolen, med hänsyn till principen om institutionell jämvikt och principen om tilldelade befogenheter, såsom dessa fastställs genom artikel 13.2 FEU (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2017, kommissionen/rådet (CMR-15), C-687/15, EU:C:2017:803, punkt 40 och där angiven rättspraxis), inte har befogenhet att avvika från bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna.

42 Utöver de överväganden som framhålls i punkterna 39–41 ovan skulle ett tillägg i artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna av ett villkor som inte har föreskrivits av unionslagstiftaren också vara oförenligt med domstolens fasta rättspraxis att övergångsbestämmelser ska tolkas restriktivt på grund av att de utgör undantag och inverkar på budgeten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 december 2018, Torné/kommissionen, T-128/17, EU:T:2018:969, punkt 80 och där angiven rättspraxis).

43 Därmed gjorde inte PMO en felaktig rättstillämpning då denna byrå fann att artikel 28.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna var tillämplig på sökandens situation.

44 Denna slutsats kullkastas inte av domen av den 15 december 2022, Picard/kommissionen (C-366/21 P, EU:C:2022:984), och domen av den 14 december 2018, Torné/kommissionen (T-128/17, EU:T:2018:969), vilka åberopats av sökanden.

45 I dom av den 15 december 2022, Picard/kommissionen (C-366/21 P, EU:C:2022:984), och dom av den 14 december 2018, Torné/kommissionen (T-128/17, EU:T:2018:969), uttalade sig domstolen och tribunalen inte om tillämpningsområdet för artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna. Inget skäl i dessa domar tyder på att domstolen eller tribunalen avsett att ifrågasätta unionslagstiftarens val och ändra tillämpningsområdet för artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna genom att tillämpa denna artikel endast på tillfälligt anställda eller kontraktsanställda som var anställda den 1 maj 2004 respektive den 1 januari 2014 och som haft ett avbrott i sin anslutning till pensionssystemet innan de utnämndes till tjänstemän.

46 I dom av den 15 december 2022, Picard/kommissionen (C-366/21 P, EU:C:2022:984), och dom av den 14 december 2018, Torné/kommissionen (T-128/17, EU:T:2018:969), inskränkte sig nämligen domstolen och tribunalen till att tolka och tillämpa artiklarna 21 och 22.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, jämförda med artikel 1.1 i bilagan till anställningsvillkoren för övriga anställda, på situationer som omfattas av tillämpningsområdet för de nämnda artiklarna.

47 Tribunalen erinrar härvid om att bestämmelserna i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, var och en, i enlighet med bilagans rubrik, är tillämpliga endast på tjänstemän (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 december 2022, Picard/kommissionen, C-366/21 P, EU:C:2022:984, punkt 65).

48 Tribunalen preciserar att det endast är genom att tillgripa artikel 1.1 i bilagan till anställningsvillkoren för övriga anställda som artiklarna 21 och 22, med undantag för punkt 4, i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna blir tillämpliga på motsvarande sätt på övriga anställda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 december 2022, Picard/kommissionen, C-366/21 P, EU:C:2022:984, punkterna 66 och 80).

49 Med avseende på tjänstemän föreskrivs i artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, i denna artikels lydelse enligt 2004 års reform, sålunda i princip först och främst att pensionen ska uppgå till 1,9 procent per tjänsteår och att pensionsåldern ska fastställas till 63 år. I denna artikel föreskrivs i dess lydelse enligt 2014 års reform i princip att pensionen ska uppgå till 1,8 procent per tjänsteår samt att pensionsåldern ska uppnås vid en ålder av 66 år.

50 Artiklarna 21 och 22.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, i deras lydelse enligt såväl 2004 års reform som 2014 års reform, avviker uttryckligen från denna principiella ordning. Enligt lydelsen i dessa båda artiklar är dock förmånen i undantagsbestämmelserna begränsad till att enbart gälla för ”tjänstemän” som trädde i tjänst eller berördes av 2004 års reform, ”före” den 1 maj 2004 eller, för dem som trädde i tjänst eller berördes av 2014 års reform, ”före” den 1 januari 2014.

51 Tribunalen konstaterar också att det i artiklarna 21 och 22.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna hänvisas enbart till tidpunkten för ”tillträdet till tjänsten”, det vill säga tidpunkten för tjänstemännens tjänstetillträde, och inte, såsom fallet är i artikel 28 i samma bilaga (se punkterna 52 och 53 nedan), till deras ”utnämning”.

52 Dessutom inrättas genom artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna en särskild ordning för ”anställda” som ”var anställda” den 1 maj 2004 eller den 1 januari 2014 och senare ”utnämnts till” tjänstemän.

53 I artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs således två olika och kumulativa villkor. Det första villkoret är att vederbörande har trätt i tjänst såsom anställd, vilket måste ha skett senast den 1 maj 2004 respektive den 1 januari 2014, eftersom den anställde skulle vara anställd vid en av dessa tidpunkter. Det andra villkoret är att den anställde har utnämnts till tjänsteman, vilket måste ha skett efter tjänstetillträdet, eftersom denna utnämning enligt lydelsen av artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, ska ha ägt rum ”efter” den 1 maj 2004 eller ”efter” den 1 januari 2014.

54 Det följer sålunda av en bokstavlig liksom av en systematisk tolkning av artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, samt av artiklarna 21, 22.1 och 28 i bilaga XIII till dessa, att unionslagstiftaren har velat förbehålla den fördel som ges genom artikel 21 respektive artikel 22.1 för ”tjänstemän” som ”trätt i tjänst” som sådana ”före” den 1 maj 2004 eller ”före” den 1 januari 2014.

55 Däremot omfattas de tjänstemän som har ”utnämnts” ”efter” den 1 maj 2004 eller ”efter” den 1 januari 2014 av artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna om de redan tidigare har trätt i tjänst i egenskap av tillfälligt anställda eller kontraktsanställda och om de var anställda den 1 maj 2004 respektive den 1 januari 2014.

56 Med avseende på anställda har unionslagstiftaren därefter, genom att tillgripa artikel 1.1 i bilagan till anställningsvillkoren för övriga anställda, möjliggjort en tillämpning av artiklarna 21 och 22.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna på motsvarande sätt på anställda ”som var anställda” eller ”i tjänst” den 30 april 2004 respektive den 31 december 2013.

57 Likväl avser en sådan analog tillämpning av artiklarna 21 och 22.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, enligt själva lydelsen av artikel 1.1 i anställningsvillkoren för övriga anställda, endast dessa sistnämnda och inte tjänstemän (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 december 2022, Picard/kommissionen, C-366/21 P, EU:C:2022:984, punkterna 66 och 80).

58 Detta resultat är dessutom samstämmigt med själva innebörden av anställningsvillkoren för övriga anställda och dess bilaga, vilka uttryckligen och uteslutande avser övriga anställda. En tjänsteman kan således inte göra anspråk på att få omfattas av anställningsvillkoren för övriga anställda och dess bilaga.

59 Som det redan har framhållits i punkt 52 ovan har unionslagstiftaren dock fastställt en särskild ordning, nämligen artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, för tillfälligt anställda eller kontraktsanställda som var anställda den 1 maj 2004 eller den 1 januari 2014 och som därefter har utnämnts till tjänstemän.

60 Det följer härav att sökandens belägenhet i fråga om tiden i aktiv tjänst som kontraktsanställd ursprungligen föll under artikel 77 i tjänsteföreskrifterna jämförd med artikel 109 i anställningsvillkoren för övriga anställda såsom dessa förelåg efter 2004 års reform. Däremot omfattades hennes situation mellan den 1 januari 2014 och den 15 augusti 2015 av artikel 21 andra stycket i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna jämförd med artikel 1.1 andra meningen i bilagan till anställningsvillkoren för övriga anställda. Enligt dessa bestämmelser var pensionen 1,9 procent per tjänsteår för hennes tid i aktiv tjänst som kontraktsanställd.

61 Sökandens situation vad avser tiden i aktiv tjänst som tjänsteman har sedan den 16 augusti 2015, den dag då hon utnämndes till tjänsteman, omfattats av artikel 77 i tjänsteföreskrifterna jämförd med artikel 28.2 i bilaga XIII till dessa, såsom dessa förelåg efter 2014 års reform. Enligt dessa bestämmelser ska pensionen vara 1,8 procent per tjänsteår för nämnda period och hennes pensionsålder ska vara 66 år. Höjningen av pensionsåldern kompenseras för övrigt finansiellt genom en försäkringsteknisk justering av de pensionsrättigheter som hon förvärvat som kontraktsanställd (se punkt 34 ovan).

62 Dessa slutsatser står inte i strid med vad som anges i punkterna 76 och 80 i domen av den 15 december 2022, Picard/kommissionen (C-366/21 P, EU:C:2022:984). Först och främst skiljer sig CR:s situation från den i vilken Maxime Picard befann sig. Denne hade ingått ett nytt anställningsavtal som anställd, medan sökanden utnämndes till tjänsteman. I motsats till vad som bestreds av Maxime Picard, och oberoende av huruvida sökandens arbetsuppgifter väsentligen ändrades på grund av hennes utnämning eller ej, har heller inte det angripna beslutet i förevarande mål medfört att hon ”gått miste om” att omfattas av övergångsbestämmelserna i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna. Såsom anges i punkt 61 ovan omfattas nämligen sökandens tid i aktiv tjänst som tjänsteman av tillämpningsområdet för artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna.

63 Vidare har inte domstolen, i motsats till vad sökanden har gjort gällande, förklarat att den kontinuerliga anslutningen till pensionssystemet var det enda kriterium utifrån vilket det kunde fastställas vilka som omfattas av de övergångsbestämmelser som anges i artiklarna 21 och 22 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna. Genom användningen av uttrycket ”bland annat” i punkt 76 i domen av den 15 december 2022, Picard/kommissionen (C-366/21 P, EU:C:2022:984), har nämligen domstolen angett att detta var ett av flera kriterier. Resultatet måste bli detsamma rörande artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, i fråga om vilken domstolen inte har uttalat sig (se punkt 45 ovan), eftersom denna artikel återfinns bland övergångsbestämmelserna vid sidan av artiklarna 21 och 22 i nämnda bilaga.

64 Såsom framgår av punkterna 54 och 55 ovan är det emellertid utnämningen av en anställd till tjänsteman, efter den 1 maj 2004 eller efter den 1 januari 2014, och innehav av ett anställningsavtal som var i kraft vid en av dessa tidpunkter som är kriterierna för tillämpning av artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna.

65 För fullständighetens skull påpekar tribunalen att artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna även kan tillämpas om en anställd har haft ett avbrott i anslutningen till pensionssystemet före 2004 års reform eller före 2014 års reform, om vederbörande var anställd den 1 maj 2004 eller den 1 januari 2014 och om denne senare utnämndes till tjänsteman. Med andra ord är det för fastställelse av om artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna är tillämplig av betydelse endast huruvida de villkor är uppfyllda som anges i nämnda artikel och som redovisas i punkt 53 ovan.

66 Tribunalen erinrar slutligen om att innehållet i punkterna 60 och 61 ovan avspeglar det val som träffats av unionslagstiftaren och att det inom de uppdrag som fördragens upphovsmän har gett unionsdomstolen inte, i motsats till vad sökanden har begärt, tillkommer denna att avvika från artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna genom tillägg av ett villkor som för närvarande inte föreligger (se punkterna 37–43 ovan).

67 Således ska talan ogillas såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: åsidosättande av principen om likabehandling

68 Genom den andra grunden, som anförts i andra hand, har sökanden framställt en invändning om rättsstridighet mot artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna med motiveringen att principen om likabehandling åsidosätts genom denna.

69 Principen om likabehandling kräver att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 18 april 2024, Dumitrescu m.fl./kommissionen och Europeiska unionens domstol, C-567/22 P–C-570/22 P, EU:C:2024:336, punkt 67 och där angiven rättspraxis).

70 För att avgöra huruvida det föreligger ett åsidosättande av denna princip ska hänsyn bland annat tas till föremålet för och syftet med den bestämmelse som påstås strida mot denna princip (se dom av den 18 april 2024, Dumitrescu m.fl./kommissionen och Europeiska unionens domstol, C-567/22 P–C-570/22 P, EU:C:2024:336, punkt 68 och där angiven rättspraxis).

71 Därutöver åsidosätts likabehandlingsprincipen när den berörda institutionen inom ett område som omfattas av dess utrymme för skönsmässig bedömning, såsom införandet av övergångsbestämmelser för att säkerställa en rättvis övergång från ett tidigare till ett nytt system för tjänsteföreskrifterna, gör sig skyldig till en godtycklig eller uppenbart olämplig åtskillnad som strider mot bestämmelsens syfte (dom av den 14 december 2018, GQ m.fl./kommissionen, T-525/16, EU:T:2018:964, punkt 104 och där angiven rättspraxis, se, för ett liknande resonemang, även dom av den 18 april 2024, Dumitrescu m.fl./kommissionen och Europeiska unionens domstol, C-567/22 P–C-570/22 P, EU:C:2024:336, punkt 69 och där angiven rättspraxis).

72 Enligt rättspraxis ska tribunalen således endast kontrollera att åtskillnaden i behandling inte är godtycklig eller uppenbart olämplig med hänsyn till det syfte av allmänt samhällsintresse som eftersträvas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 mars 2021, Álvarez y Bejarano m.fl./kommissionen, C-517/19 P och C-518/19 P, EU:C:2021:240, punkterna 53 och 54).

73 Med hänvisning till denna begränsade domstolskontroll ankommer det däremot inte på tribunalen att pröva huruvida det inte framstod som oskäligt för unionslagstiftaren att anse att den skillnad i behandling som införts kan vara lämplig och nödvändig för att uppnå det mål av allmänintresse som eftersträvas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 juli 2022,

kommissionen/VW m.fl., C-116/21 P–C-118/21 P, C-138/21 P och C-139/21 P, EU:C:2022:557, punkt 129, samt beslut av den 22 december 2022, kommissionen/KM och rådet/kommissionen, C-341/21 P och C-357/21 P, EU:C:2022:1042, punkt 64).

74 Det är med ledning av denna rättspraxis som tribunalen ska pröva de två delarna av den andra grunden.

Den första delen av den andra grunden

75 Sökanden hävdar att principen om likabehandling åsidosätts genom artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna eftersom personalkategorier som befinner sig i jämförbara situationer genom denna behandlas på olika sätt. På grund av endast utnämningen till tjänsteman skulle sökanden nämligen, trots att hon under hela tiden hade varit ansluten till pensionssystemet, ha behandlats mindre väl än om hon hade blivit tillfälligt anställd i stället för tjänsteman eller om hon hade stannat kvar som kontraktsanställd. Dessutom har sökanden uppgett att parlamentet under mer än fem år har tolkat artiklarna 21, 22.1 och 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna på samma sätt som hon själv.

76 Kommissionen, understödd av parlamentet och rådet, har bestritt denna argumentation.

77 Vad avser jämförbarheten mellan olika situationer har domstolen redan angett att tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda utgör en gemensam pensionsordning för tjänstemän och övriga anställda, nämligen Europeiska unionens pensionssystem. Med beaktande av den hänvisning, i artiklarna 39.1 och 109.1 i anställningsvillkoren för övriga anställda, till villkoren i kapitel 3 i avdelning V i tjänsteföreskrifterna, bidrar även tillfälligt anställda och kontraktsanställda, i enlighet med villkoren i artikel 83.2 i tjänsteföreskrifterna, till finansieringen av detta pensionssystem (se, för ett likande resonemang, dom av den 15 december 2022, Picard/kommissionen, C-366/21 P, EU:C:2022:984, punkterna 77 och 78).

78 EU-domstolen har emellertid också slagit fast att det finns skillnader mellan tjänstemän och övriga anställda (se, för ett likande resonemang, dom av den 15 december 2022, Picard/kommissionen, C-366/21 P, EU:C:2022:984, punkt 69).

79 Tribunalen erinrar på denna punkt om att tjänstemän i princip har garanterad anställning vid unionen upp till pensionsåldern. Det är endast i extraordinära situationer, såsom tjänstledighet av personliga skäl, om denna tas ut vid slutet av karriärbanan, entledigande i tjänstens intresse, frivillig uppsägning, uppsägning från arbetsgivarens sida, entledigande i tjänstens intresse, uppsägning på grund av bristande arbetsinsats, återkallande, frånfälle och pensionering ex officio på grund av bestående invaliditet, som deras anställning upphör före uppnådd pensionsålder (artiklarna 40, 42c, 47–51 och 53 i tjänsteföreskrifterna samt artikel 9.1 h i bilaga IX i tjänsteföreskrifterna).

80 Däremot har, såsom sökanden själv medger, övriga anställda normalt inte sådan anställningstrygghet. Enligt domstolens fasta rättspraxis regleras längden av anställningsförhållandet mellan en institution och en anställd som anställts för bestämd tid just av villkoren i det avtal som ingåtts mellan parterna. Det framgår dessutom av fast rättspraxis att administrationen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller förnyelse av kontrakt (se, för ett likande resonemang, dom av den 14 december 2022, SU/Eiopa, T-296/21, EU:T:2022:808, punkt 49 och där angiven rättspraxis). Sålunda är det endast ingåendet av ett

avtal om tillsvidareanställning som skapar ett mer stabilt förhållande utan tidsbegränsning mellan institutionen och den anställde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 november 2022, QM/Europol, T-164/21, EU:T:2022:695, punkt 83 och där angiven rättspraxis).

81 Med tanke på den normalt längre tjänstgöringstiden vid unionen men också på grund av automatiska uppflyttningar i löneklass och befordringar i lönegrad har tjänstemännen också vid slutet av sin bana uppnått lönegrader och löneklasser som i normalfallet är högre än dem som uppnås av övriga anställda. Den normalt högre inplaceringen för tjänstemän sker utifrån en redan högre lön än den som flertalet övriga anställda har, eftersom den är direkt kopplad till lönegrad och löneklass.

82 Denna sistnämnda punkt är i förevarande fall avgörande eftersom det vid beräkningen av beloppet på avgångspensionen för en tjänsteman eller en anställd endast är dennes senaste grundlön som beaktas (se punkterna 4–16 ovan).

83 Beloppet på avgångspensionen är heller inte uteslutande avhängigt av den senaste grundlönen. Beloppet är även avhängigt av hur länge tjänstemannen eller den anställde har varit i tjänst, eftersom denne för varje tjänsteår intjänar 1,8 procent, 1,9 procent eller 2 procent av sin senaste grundlön (se punkterna 4–16 ovan). Eftersom tjänstemän normalt har fler tjänsteår bakom sig än anställda har de rent mekaniskt intjänat högre pension.

84 Med hänsyn till dessa objektiva skillnader samt med beaktande av att kommissionen, parlamentet och rådet stöder resonemanget är, med nödvändighet, den sammantagna inverkan på unionsbudgeten av 2004 års och 2014 års reform större i fråga om tjänstemännens pensioner än pensionerna för övriga anställda.

85 Med tanke på syftet att bibehålla den försäkringstekniska balansen i pensionssystemet utan att skada de förvärvade rättigheter och de berättigade förväntningar som de anställda som redan var i tjänst hade (förslag till avgörande av generaladvokaten Pikamäe i målet Picard/kommissionen, C-366/21 P, EU:C:2022:582, punkterna 44 och 51), vilket ska läggas till de mer allmänna syften i fråga om budgetdisciplin och konsolidering av de offentliga finanserna i en svår social och ekonomisk situation (se punkterna 7 och 8 ovan), har unionslagstiftaren med beaktande av sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning funnit att tjänstemän som utnämnts efter den 1 maj 2004 eller efter den 1 januari 2014 ska behandlas annorlunda än om de i minst tio år hade bibehållit sin ställning som tillfälligt anställda eller kontraktsanställda.

86 Tribunalen erinrar härvid om att tjänstemän och övriga anställda endast med en tredjedel bidrar till finansieringen av pensionssystemet medan utbetalningen av pensionerna, som kollektivt garanteras av medlemsstaterna, belastar unionsbudgeten (artikel 83.1 och 83.2 i tjänsteföreskrifterna). Inför denna finansieringsstruktur inom pensionssystemet, vilken framför allt vilar på de medel som medlemsstaterna tilldelar unionen, kan inte intressena hos de tjänstemän som omfattas av den särskilda ordning som inrättas genom artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna beaktas genom att man helt bortser från att dessa stater har tvingats vidta drakoniska åtgärder för att möta bestående effekter av en allvarlig ekonomisk och finansiell kris (skäl 13 i förordning nr 1023/2013). Genom den försäkringstekniska balansen i pensionssystemet ska man dessutom just långsiktigt beakta den ekonomiska utvecklingen och finansiella variabler (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 13 december 2017, Arango Jaramillo m.fl./BEI, T-482/16 RENV, EU:T:2017:901, punkt 126 (ej publicerad) och där angiven rättspraxis). I ett samhälle som kännetecknas av solidaritet, såsom understryks i artikel 2 FEU (dom av den 25 februari 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku och Adoreikė, C-146/23

och C-374/23, EU:C:2025:109, punkt 71), har unionslagstiftaren därmed, i ett sammanhang som kännetecknas av en allvarlig ekonomisk och finansiell kris, bland andra åtgärder, kunnat inrätta denna särskilda ordning för att, med tanke på de ansträngningar som medlemsstaterna på sin egen nivå har måst gå med på, ge uttryck för solidariteten inom den europeiska offentliga förvaltningen.

87 I normalfallet är också tillfälligt anställdas och kontraktsanställdas inbetalningar till pensionssystemet lägre än tjänstemännens, vilkas grundlön kan utvecklas till följd av befordran i lönegrad och uppflyttning i löneklass under hela karriärbanan. I detta avseende grundar sig pensionssystemet på solidaritetsprincipen och är inte uppbyggt på sådant sätt att den pension som uppbärs av en tjänsteman eller en anställd exakt motsvarar respektive inbetalningar till systemet (se dom av den 8 november 2023, OA/parlamentet, T-39/22, ej publicerat, EU:T:2023:709, punkt 60 och där angiven rättspraxis). Unionslagstiftaren har emellertid inom ramen för sitt vida utrymme för skönsmässig bedömning med beaktande av den solidaritetsprincip som styr pensionssystemet funnit att en anställd som utnämnts till tjänsteman efter den 1 maj 2004 eller efter den 1 januari 2014 inte kan omfattas av den utvecklingstakt per tjänsteår på den avgångspension som var tillämplig på vederbörande under dennes tid i aktiv tjänst som tillfälligt anställd eller kontraktsanställd, eftersom detta skulle innebära att denne på ett oproportionerligt sätt drar fördel av denna högre faktor vid den beräkning av pensionsbeloppet som görs på grundval av den senaste grundlönen i den lönegrad i vilken tjänstemannen var placerad före sin pensionering.

88 Av det ovan anförda följer att den skillnad i behandling som bestritts av sökanden inte tycks vara uppenbart olämplig med avseende på de syften som eftersträvats av unionslagstiftaren. Unionslagstiftarens val överensstämmer också med principen om budgetdisciplin och principen om en sund ekonomisk förvaltning (artiklarna 310 och 317 FEUF) samt med syftet att bibehålla den försäkringstekniska balansen i pensionssystemet (artikel 83a i tjänsteföreskrifterna samt bilaga XII till dessa).

89 Inte heller denna skillnad i behandlingen är godtycklig.

90 Domstolen har härvid tidigare slagit fast att en bestämmelse i tjänsteföreskrifterna inför en godtycklig åtskillnad mellan tjänstemän och/eller övriga anställda om den vilar på ett diskriminerande kriterium som inte har någon koppling till det eftersträvade syftet. I en sådan situation kan inte enbart överväganden av rent budgetmässig, administrativ eller personalpolitisk karaktär utgöra ett objektivt skäl för att behandla tjänstemän som befinner sig i jämförbara situationer på olika sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 april 2024, Dumitrescu m.fl./kommissionen och Europeiska unionens domstol, C-567/22 P–C-570/22 P, EU:C:2024:336, punkterna 79–81, 93 och 94).

91 I motsats till artikel 8.2 andra stycket i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, som domstolen i dom av den 18 april 2024, Dumitrescu m.fl./kommissionen och Europeiska unionens domstol (C-567/22 P–C-570/22 P, EU:C:2024:336), funnit vara olaglig, vilar i förevarande fall den särbehandling som bestritts av sökanden inte på ett diskriminerande kriterium som förbjuds bland annat genom artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna utan grundar sig på de objektiva skäl som anges i punkterna 78–84 ovan.

92 Enligt domstolens fasta rättspraxis är det emellertid, trots att det genom principen om likabehandling krävs att tjänstemän och/eller anställda som befinner sig i likadana eller jämförbara situationer ska omfattas av samma regler, inte genom denna förbjudet för

unionslagstiftaren att beakta objektiva skillnader i fråga om villkor eller den situation i vilken berörda personer befinner sig (se dom av den 16 oktober 1980, Hochstrass/Europeiska unionens domstol, 147/79, EU:C:1980:238, punkt 7, och dom av den 3 maj 2018, SB/EUIPO, T-200/17, ej publicerad, EU:T:2018:244, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

93 I enlighet med domstolens fasta rättspraxis får därför inte skillnader som förekommer i tjänsteföreskrifterna mellan de olika personalkategorier bland dem som anställs av unionen anses vara diskriminerande, liksom heller inte den omständigheten att vissa personalkategorier med anställning vid unionen med tanke på garantierna i tjänsteföreskrifterna och de sociala trygghetsförmånerna kan komma i åtnjutande av garantier eller förmåner som inte beviljas andra kategorier (se dom av den 12 mars 2020, XB/BCE, T-484/18, ej publicerad, EU:T:2020:90, punkt 82 och där angiven rättspraxis).

94 Tribunalen konstaterar också, såsom framhållits av parlamentet, att åtskillnaden mellan tjänstemän och övriga anställda inte är specifik för artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna. Trots att själva pensionssystemet är gemensamt för tjänstemän och övriga anställda är det för den skull inte enhetligt. Sålunda ges tillfälligt anställda och kontraktsanställda genom artiklarna 42 och 112 i anställningsvillkoren för övriga anställda, i motsats till vad som gäller för tjänstemän, en möjlighet att begära att deras institution gör utbetalningar för att dessa ska få eller bibehålla pensionsrättigheter i sina ursprungsländer. Likaså anges i artikel 3 d i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna att en kontraktsanställd, när denne blir tjänsteman eller när en tjänsteman blir kontraktsanställd, att denna ändring i vederbörandes ställning kan medföra en minskning av den pension som förvärvats inom den föregående ordningen eller återbetalning av de överskjutande belopp som betalats in motsvarande skillnaden mellan den framräknade pensionsgrundande tjänstetiden och det faktiska antalet tjänsteår.

95 Trots att det kriterium för åtskillnad som i förevarande fall har bestritts således inte är diskriminerande och trots att det grundar sig på objektiva skäl framhåller tribunalen, återigen i motsats till vad som har fastslagits i fråga om artikel 8.2 andra stycket i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, att det heller inte saknar ”koppling” till eller ”saknar samband” med de syften som eftersträvas. Lagstiftaren har genom artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, i enlighet med syftena att bibehålla den försäkringstekniska balansen i pensionssystemet liksom budgetdisciplinen samt att konsolidera de offentliga finanserna, avsett att de berörda tjänstemännens pension per tjänsteår, vad avser just deras tid i aktiv tjänst som tjänstemän, ska sänkas och deras anställningstid förlängas just på grund av att budgetbelastningen av tjänstemännens pensioner är mer betydande än för de anställdas (se punkterna 7, 8 och 84 ovan).

96 Tribunalen tillägger dessutom att den inte utesluter att en anställd under vissa särskilda förhållanden kan ha en yrkesbana liknande den som en tjänsteman har, vare sig detta avser varaktigheten i tjänst, lönegrad, lön eller arbetsuppgifter, men att faktum kvarstår att detta normalt inte är fallet. Enligt domstolens fasta rättspraxis finns det ingen anledning att rikta kritik mot att lagstiftaren har uppställt kategorier, även om det i gränsfall kan uppstå tillfälliga besvär på grund av att det har införts ett allmänt och abstrakt system, eftersom detta inte är diskriminerande till sin natur med beaktande av syftet (dom av den 16 oktober 1980, Hochstrass/Europeiska unionens domstol, 147/79, EU:C:1980:238, punkt 14, och dom av den 15 april 2010, Gualtieri/kommissionen, C-485/08 P, EU:C:2010:188, punkt 81).

97 Sålunda vilar den skillnad i behandling som bestrids av sökanden på ett objektivt och icke-diskriminerande kriterium och motiveras dessutom av syftena att bibehålla den försäkringstekniska balansen i pensionssystemet, tillämpa budgetdisciplin och konsolidera de offentliga finanserna och är således långt ifrån att vara godtycklig.

98 Om kriteriet åtskillnad inte är diskriminerande och heller inte saknar samband med de syften som eftersträvas, såsom fallet är i förevarande mål, har domstolen dessutom redan i sak fastställt att finanspolitiska åtstramningsåtgärder som drabbar tjänstemän och/eller anställda, bland annat genom minskade förmåner, kan motiveras av syftet att tillämpa budgetdisciplin och konsolidera de offentliga finanserna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 april 2024, Dumitrescu m.fl./kommissionen och Europeiska unionens domstol, C-567/22 P–C-570/22 P, EU:C:2024:336, punkt 81; se, för ett liknande resonemang och analogt, även dom av den 25 februari 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku och Adoreikė, C-146/23 och C-374/23, EU:C:2025:109, punkterna 67, 69 och 71).

99 Tribunalen finner att det härtill kommer att ingen godtycklig eller uppenbart olämplig åtskillnad kan skönjas i bestämmelserna i artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna i förhållande till det syfte som unionslagstiftaren eftersträvat, nämligen att bibehålla de berörda tjänstemännens förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar, eftersom deras förvärvade rättigheter och deras berättigade förväntningar respekteras, såsom fallet var i fråga om övriga anställda som redan var i tjänst den 1 maj 2004 eller den 1 januari 2014,

100 De pensionsrättigheter som de berörda tjänstemännen har och som de förvärvat under sin tid i aktiv tjänst som anställda bibehålls faktiskt alltjämt. Dessutom hade dessa självfallet före sin utnämning ännu inte förvärvat pensionsrättigheter i egenskap av tjänstemän. Det är först från det att de utnämndes som de berörda tjänstemännen har förvärvat pensionsrättigheter i denna egenskap.

101 Medan berörda tjänstemän fortfarande var anställda hade de heller ingen precis och ovillkorlig försäkran om att de för den händelse de valde att bli tjänstemän oförändrat skulle bibehålla sin pensionsnivå i förhållande till antalet tjänsteår samt sin pensionsålder.

102 Utöver att de berördas förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar ska respekteras, liksom fallet är för andra anställda som redan var i tjänst den 1 maj 2004 eller den 1 januari 2014, konstaterar tribunalen också att höjningen av berörda tjänstemäns pensionsålder i enlighet med artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna kompenseras finansiellt genom en försäkringsteknisk justering av de pensionsrättigheter som de förvärvat medan de var anställda. I praktiken tillämpas för de berörda tjänstemännen en koefficient mellan 1 och 1,178, beroende på vars och ens individuella situation, på de pensionsrättigheter som dessa förvärvat i egenskap av anställda (se punkt 17 ovan), vilket fallet var även för sökanden (se punkt 34 ovan). Dessa förvärvade rättigheter åsidosattes alltså alls inte, utan i själva verket bibehölls de (med en koefficient lika med 1) eller till och med utökades (med en koefficient högre än 1).

103 I alla händelser konstaterar tribunalen att sökanden innan hon utnämndes till tjänsteman inte hade någon garanti för att få någon avgångspension, eftersom hon vid denna tidpunkt och i motsats till vad som krävs genom artikel 77 första stycket i tjänsteföreskrifterna ännu inte hade fullgjort tio års tjänst vid unionen.

104 Slutligen saknar den omständigheten relevans, vilken har anförts av sökanden, att parlamentet under mer än fem år hade tillämpat samma tolkning av artiklarna 21, 22.1 och 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna som den hon förfäktar till förmån för andra anställda som blivit tjänstemän. Enligt domstolens fasta rättspraxis ska nämligen likabehandlingsprincipen tillämpas på ett sätt som är förenligt med legalitetsprincipen, enligt vilken ingen till sin egen fördel får åberopa en rättsstridig handling som har gynnat någon annan (se dom av den 16 oktober 2019, Palo/kommissionen, T-432/18, EU:T:2019:749, punkt 38 och där angiven rättspraxis).

105 Följaktligen ska talan ogillas såvitt avser den första delen av den andra grunden.

Den andra delen av den andra grunden

106 Sökanden har gjort gällande att principen om likabehandling åsidosätts genom artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna eftersom samtliga anställda som blivit tjänstemän efter den 1 maj 2004 eller efter den 1 januari 2014 behandlas på samma sätt utan hänsyn till eventuella avbrott i anslutningen till pensionssystemet innan de utnämndes. Sökandens situation kan emellertid inte jämställas med situationen för en anställd som haft ett avbrott i sin anslutning till pensionssystemet och därefter utnämnts till tjänsteman. Sökanden var nämligen under hela tiden ansluten till pensionssystemet.

107 Kommissionen har med stöd av parlamentet och rådet bestritt denna argumentation.

108 Tribunalen erinrar härvid om att det genom likabehandlingsprincipen inte krävs att situationerna är fullständigt identiska för att samma behandling ska kunna tillämpas. Det krävs endast att situationerna är jämförbara (dom av den 15 oktober 2020, Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet, T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 och T-465/19, EU:T:2020:494, punkt 257).

109 Med hänsyn till syftet med artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna och de syften som eftersträvades av unionslagstiftaren ska emellertid samtliga tjänstemän som berörs av denna artikel anses befinna sig i en jämförbar situation eftersom de alla tidigare var anställda och alla utnämndes efter den 1 maj 2004 eller efter den 1 januari 2014.

110 Vid en granskning av jämförbarheten mellan dessa tjänstemäns respektive situationer saknar det däremot betydelse om de har haft ett avbrott i sin anslutning till pensionssystemet innan de utnämndes. Denna omständighet hänför sig nämligen till deras tid i aktiv tjänst som anställda, medan tillämpningen av bestämmelserna i artikel 28 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna är avhängig av deras utnämning till tjänstemän. Denna omständighet skulle sålunda på sin höjd i praktiken innebära att en tjänsteman som haft ett avbrott i sin anslutning och därmed i sina inbetalningar till pensionssystemet innan denne utnämndes skulle tillgodoräkna sig färre tjänsteår vid pensionsberäkningen vilka enbart hänför sig till dennes tid i aktiv tjänst som anställd, än vad som skulle vara fallet om vederbörande inte hade haft något sådant avbrott.

111 Vad avser skyddet för förvärvade rättigheter befinner sig dessutom anställda som blivit tjänstemän efter ett avbrott i sin anslutning till pensionssystemet och anställda som blivit tjänstemän utan avbrott i denna anslutning i en jämförbar situation. I båda fallen har dessa anställda nämligen gjort inbetalningar till pensionssystemet i förväntan om en pensionsålder som var lägre än den som till sist kom att gälla för dem. Deras förvärvade rättigheter är således av samma art och

skiljer sig åt endast genom antalet tjänsteår som de kan tillgodoräkna sig. Anställda som blivit tjänstemän ska därför ha rätt till en försäkringsteknisk justering oberoende av om det förekommit ett avbrott i anslutningen till pensionssystemet innan de utnämndes till tjänstemän.

112 Likaså vad avser berättigade förväntningar befinner sig anställda som blivit tjänstemän efter ett avbrott i sin anslutning till pensionssystemet och anställda som blivit tjänstemän utan avbrott i sin anslutning till detta system i en jämförbar situation. Eftersom de har blivit tjänstemän efter den 1 maj 2004 eller efter den 1 januari 2014 kan de nämligen inte berättigat förvänta sig att artiklarna 21 och 22.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna ska tillämpas omedelbart efter det att de utnämndes när dessa båda artiklar innehåller övergångsåtgärder som endast syftar till att bibehålla de förvärvade rättigheterna samt de berättigade förväntningar som rådde före ikraftträdandet av 2004 års eller 2014 års reform.

113 Som tribunalen redan har redovisat inom ramen för prövningen av den första grunden är en kontinuitet i anslutningen till pensionssystemet i vart fall inte det enda kriterium med vilket det kan fastställas vilka som omfattas av de olika övergångsbestämmelserna i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna (se punkterna 63 och 64 ovan).

114 Genom den behandling som har bestritts av sökanden åsidosätts således inte principen om likabehandling, eftersom den är tillämplig på personalkategorier som befinner sig i en jämförbar situation.

115 Mot bakgrund härav ska talan ogillas såvitt avser den andra delen av den andra grunden.

116 Därmed ska den andra grunden underkännas i sin helhet och följaktligen överklagandet i dess helhet.

Rättegångskostnader

117 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden har tappat målet ska hon förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, i enlighet med kommissionens yrkanden.

118 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska institutioner som har intervenerat bära sina rättegångskostnader. Parlamentet och rådet ska således bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) CR ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

3) Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska bära sina respektive rättegångskostnader.

Svenningsen Mac Eochaidh Laitenberger

Meddelad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 2 juli 2025.

Underskrifter